

प्राणः मृदात् इत्युपादानमाचरेत्” मनुः । “स्यादात्मनोऽ-
प्युपादानात्” सा० द० । स्वस्वविषयेभ्य इन्द्रियाणां निवारणरूपे
प्रवृत्त्याहारे, कर्मण लब्धत् । कायजननार्थमुपादयमाने
कार्योन्मिते शकारणे, यथा कृदादि घटादेः स्वर्णादि अल-
ङ्कारादेः, जननार्थं न्यस्यते । तच्च सर्वदा कार्येषु गतम् ।
“असद्वत्करणदुपादानमपहणत् सर्वसम्भवाभावात् । यत्कस्य
यत्ककारणात् कारणाभावाच्च सत् कार्यम्” सा० का०
“उपादानानि कारणाणि तेषां पक्षेण कार्येण सह स्वस्वञ्च
उपादानैः कार्यस्य सखन्वादिनि यावत् एतदुक्तं भवति
कार्येण संबन्धि कारणं कावस्य जनकं सम्बन्धस्य कार्य-
स्यावतो न सम्भवति तस्मात् सत् कार्यमिति” सा० कौ०
“उपादाननियमात्” “नकर्म्मण उपादत्तयोगात्” सा० सू०
उपादानकारणञ्च कार्याभिन्नकारणमिति सांख्या वेदान्ति
न च मन्थले यथा कृत्तिकादयः घटादिकं प्रति, सुवर्णं
कुण्डलादिकं प्रति, तन्त्रः पटं प्रति, तत्तत्कार्याभिन्नत्वादु-
पादानकारणम् । नैयायिकास्तु उपादानकारणं समवायि-
कारणतया व्यवहृत्यते । “सत्समवेतं कार्यं भवति प्रो-
यन्तु समवायि जनकं तत्” भाषा० तेषांमते उपादान-
कृत्तेनापि तस्य व्यवहारोऽस्मैव “उपादानस्य बाध्यत्वं
प्रवृत्तौ जनकं भवेत्” भाषोक्तेः । तत्तदुपादानगोचर
चिकीर्षात् तत्तानाश्रयत्वेन तैः ईश्वरस्य सर्वकर्तृत्व-
त्वाभ्युपगमात् तच्च ईश्वरशब्दे चित्तामणिपद्मे विवृतम्
सांख्यमतसिद्धे ४ व्याध्यात्मिकतुष्टिभेदे च यथाह सा० का० ।
“व्याध्यात्मिकप्रवृत्तः प्रकृत्य उपादानकावभाष्याख्याः ।
वाक्ता विषयोपरमात् पञ्च नव तुष्टयोऽभिमतः” । “या
तु प्रकृत्यविवेकस्यातिः सा प्रकृतिमात्रात् सा भूत्
सर्वस्य सर्वदा तन्मात्रस्य सर्वान् प्रत्यविशेषात् प्रवृत्त्या-
वास्तु सा भवति तस्यान् प्रवृत्त्यामुपाददीयाः कृतं ते
आनाभ्यासेनादुज्जन्तु । इति उपदेये या तटिः उपोपादा-
नाख्या नामात्म इत्युच्यते” सा० कौ० । सच्चिदानन्दे अङ्गुरं
प्रति प्रवृत्त्याः शाखात्कारं प्रति सहकारिकारणत्वेन
सर्वलक्षणमहत्वात् सचिदानन्दम् । आत्मसाक्षात्काराय च
कलाविधि रूपादयमानतया तस्या उपादानत्वमिति बो-
ध्यम् । तेन निर्हृतम् ठक् । औपद निज स्वीकारमात्र-
जन्ये सत्त्वादौ वशां निष्पादी इत्ये पक्षमात्रादेव सत्त्व-
मुत्पद्यते । उपादानोपादेवभावः

उपादानलक्षणा स्तः उपादानात् स्वार्थस्य पक्षेणात् लक्षणा ।

“मुख्यं धेयोरानुपपो वाक्यार्थोऽन्वयविधिरेव । स्यादात्मनो-

ऽप्युपादानादेवोपादानलक्षणा” सा० द० । उक्तो अजहत्-
स्वाथारूपे लक्षणाभेदे । यथा कुन्ता पवित्रनीत्यादौ कन्तश्च-
ब्दस्य कन्तधारिणि लक्षणाभ्युपगमेऽपि तत्र कुन्तरूप-
मस्वार्थस्यापि विशेषणविधयाऽन्वयात्तथात्वम् ।

उपादिक उ० उप+अद-रन् संज्ञायां क्तु । कीटभेदे ।
उपोदिकायां स्त्री

उपादेय वि० उप+आ+दा-कर्मणि यत् । १ पादो पङ्क्तौ तु
योग्ये विषये “उपादेयतारतम्यमेव” सा० द० । “भवे सौख्यं
हित्वा यमसुखमुपादेयमनधम्” शान्तिः । उपादानकारणे
सम्बन्धे २ तद भवे कार्यं । ३ विधेयत्वादिना उत्पद्यते च
“कर्म्मोपनिहितं नैव ब्रह्म विपरिवर्तते । यद्वाच्यं
तदपस्थानमुपादेये गुणोभवेत्” भट्टका० । “उपादेये
विधेये” ति० त० रघुनन्दनः ।

उपादेयं पक्षययोग्यं तद्वातुल्यवेदनीयं सुखं तत्साधनञ्च
“हेयोपादेयरहिते परिनिष्ठिते” सा० भा० वाक्ये “स यथा
मत्स्वार्थो स यत्कान् सकलदृष्टान् मत्स्वामुपादत्ते स याव-
दुपादेयं तावदादाय निवर्तते” सर्व० दर्शने च प्रयुक्तम् ।

उपाधि उ० उप+आ+धा-क्ति । अन्यथास्थितस्य वस्तुनोऽन्यथा
प्रकाशनरूपे । एकपटे, उपधियन्ते उदा० । उपाधीयते
स्वधर्मोऽनेन करणं वा० कि । स्वसामीप्यादिना अन्यस्मिन्
स्वधर्मोपसाधने विशेषणभेदे । २ उपाधिभेदेऽप्येकस्य
नानायोगः आकाशस्य घटादिनां गतिश्रुतिरप्युपा-
धियोगादाकाशवत्” सा० सू० । “उपाधिना क्रियते भिन्न
रूपः” इति श्रुतिः “कार्योपाधिरयं जीवः कारणो-
पाधिरीश्वरः” पञ्चद० कार्यमन्तःकरणं कारणमज्ञानमिति
वक्ष्यमाणोपाधिवादे उदा० । ३ उपलक्षणरूपे विशेषणे च ।
स च जात्यादिसङ्गिज्ञस्य पदार्थवृत्तिधर्मः । “पदार्थविभा-
जकोपधिमत्त्वम्” सूत्रा० । पदार्थविभाजकाच्च द्रव्यात्
गुणत्वकर्मत्वसामान्यत्वविशेषत्वसमवायत्वभावत्वरूपाः तत्र
द्रव्यात्वादयो जातिरूपाः सामान्यत्वादयस्तद्विज्ञाः तत्र
नित्यत्वे सति ससवेतत्वम् जातित्वम् परमसमीपवर्तित्वे
सति नित्यद्रव्याभाववृत्तित्वं विशेषत्वम् । नित्यत्वे सति
सम्बन्धत्वम् समवायत्वम् । भावभिन्नत्वभावत्वमन्योन्दा-
न्यभावत्वात् अखण्डोपाधिरभावत्वमिति नव्याः । एवं
प्रतियोगित्वादयोऽपि अखण्डोपाधयः तैः कल्पन्ते ।
“उपाधिभेदादेकापि प्राच्यादिव्यपदेशभाक्” भाषा०
१ कुटुम्बव्यापृते । उपाधीयते नामसमीपे कर्मणि कि ।
५ उपनामनि यथा भट्टाचार्यमित्रादयः उपाधीयतेमनोऽत